

Riječ Božja

Isus Krist odgovara na najčešće postavljena pitanja O Smrti i Umiranju

Ova Knjižica sadrži odabir Božanskih Otkrovenja koje je kroz 'Unutarnju Riječ', primila Bertha Dudde. Proročki primljeno i zapisano prema Obeećanju u Ivanu 14:21.

Prijevodima rukovodi Lorens Novosel

Objavljeno od strane prijatelja Novog Otkrovenja

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

++++++

Molimo vas obratite posebnu pažnju na činjenicu da su Božje Riječi koje su nam upućene ne-denominacijske. Sadržaj ove publikacije ni u kom slučaju ne namjerava privući članove bilo koje Kršćanske vjerske pripadnosti, niti regrutirati članove u bilo koju drugu vjersku pripadnost. Njena jedina svrha je učiniti današnju Božju Riječ... dostupnom svim ljudima.

++++++

Izvor: <https://www.bertha-dudde.org/hr>

Sadržaj

Ako čovjek ne umire, već nastavlja živjeti, odakle potječe strah od smrti, tj. zašto se mnogi ljudi boje umiranja?.....	4
1798 ZAŠTO SE MNOGI LJUDI BOJE TRENUTKA UMIRANJA?!.....	4
2776 VOLJA ZA ŽIVOTOM... STRAH OD SMRTI.....	4
6042 ČAS SMRTI BEZ STRAHA... SPREMNOST.....	5
6616 SMRT NE TREBA BRINUTI LJUDE JER JE ISUS KRIST NAD NJOM PREVLADA O.....	6
6637 STRAH OD SMRTI... GLEDANJE U DUHOVNO KRALJEVSTVO PRIJE SMRTI.....	7
6817 PROMJENA DUŠINA PREBIVALIŠTA... SMRT TIJELA.....	7
Zašto čovjek pati prilikom umiranja, tj. zašto je čovjekova smrt postala bolno iskustvo?.....	9
2348 ČAS SMRTI.....	9
4033 ČAS UMIRANJA... OBJAŠNJENJE PATNJE.....	9
Da li se čovjek, nakon smrti i ulaska u duhovni svijet, susreće sa svojom rodbinom, prijateljima i voljenima?.....	11
4781 PONOVI SUSRET U ONOSTRANOM U STANJU ZRELOSTI.....	11
5365 PONOVI SUSRET U ONOSTRANOM... STUPANJ ZRELOSTI.....	11
6312 ZAJEDNIČKI SUSRET U ONOSTRANOM.....	12
Što ljude nagoni na samoubojstvo i kakva je sudbina samoubojica u onostranom?.....	14
0974a Bertha Dudde: Kroatische Kundgaben (Teil 1).....	14
0974b BESMRTNOST... VJEČNOST... SAMOUBOJSTVO.....	14
1951 SAMOUBOJSTVO... SUDBINA U ONOSTRANOM.....	15
6005 BAHATO OKONČAVANJE ŽIVOTA.....	15
Zašto Gospod dozvoljava smrt male djece i koja je njihova sudbina u onostranom?.....	17
8772 PRERANA SMRT DJECE.....	17
Daljnja razjašnjenja u svezi preranih smrti.....	19
3258 PRERANI ODLAZAK IZ OVOG SVIJETA.....	19
3260 PRERANA SMRT – MILOST BOŽJA – STAROST.....	19
7538 DUG ILI KRATAK ŽIVOTNI VIJEK.....	20
7170 RAZJAŠNJENJE MNOGIH SLUČAJEVA SMRTI: ZATVARANJE KAPIJA ONOSTRANOG.....	21
Zašto je važno razmišljati o smrti, i onom što nas očekuje nakon nje?.....	23
6625 RAZMIŠLJAJTE O ONOME ŠTO VAS OČEKUJE NAKON SMRTI.....	23
2912 RAZMIŠLJAJTE O SMRTI.....	24
7458 RAZMIŠLJAJTE ČESTO O TRENUTKU UMIRANJA.....	24
O raspadanju tijela nakon smrti; Da li je mrtvo tijelo bolje ukopati ili kremirati?.....	26
1899 KREMIRANJE... UBRZA(VA)NJE POSTUPKA RASPADANJA.....	26

Ako čovjek ne umire, već nastavlja živjeti, odakle potječe strah od smrti, tj. zašto se mnogi ljudi boje umiranja?

ZAŠTO SE MNOGI LJUDI BOJE TRENUTKA UMIRANJA?!

B.D. No. 1798

31. siječanj 1941

Trenutak umiranja je za mnoge ljude postao stvar nesavladivog straha, oni su zabrinuti i preplašeni svakom mišlju o njemu, a to je uvijek znak nedovoljne zrelosti duše. Duša nesvjesno prepoznaje svoje manjkavo/oskudno stanje i percipira da je smrt tijela kraj njezina zemaljskog postojanja.... ona intuitivno osjeća da nije najbolje iskoristila svoj zemaljski život, i zbog toga ljudsko biće (pro)nalazi kako je misao o smrti zastrašujuća. Neizvjesnost nakon smrti ju uznemirava, ona je puna sumnje u svezi života nakon smrti pa ipak ona nije sasvim uvjerena niti da je njezin život konačno završen. I baš ova nesigurnost/neizvjesnost u svezi 'poslije' ju čini zabrinutom u pogledu trenutka odvajanja od svijeta. Što je čovjek zreliji to ga misao o smrti manje pogađa, razlog tome počiva u spoznaji/realizaciji da stvarni život ne započinje sve do smrti tijela. Preduvjet za ulazak u svjetlosne sfere je sposobnost da se zemaljski život preda/napusti sa lakoćom/radosno budući da čovjek onda više nije priljubljen uz zemaljska vlasništva (= materijalne stvari), on je prevladao materiju....

Sve što čovjek ostavlja iza sebe na Zemlji su zemaljska vlasništva za kojima više ne bi trebalo žudjeti već ih veselo i sa radošću odbaciti/napustiti. Sve što je čovjeku mило na Zemlji on treba biti sposoban napustiti/odustati od toga sa lakoćom/radosno, onda će njegov odlazak sa ovog svijeta biti lagan. Ne smije biti ničeg što čovjeka vuče nazad ili će oslobađanje od Zemlje uvijek biti borba. Posljedično tome svaka žudnja treba biti prevladana u ranijem stadiju tako da smrt može u bilo koji trenutak pristupiti ljudskom biću i nikad ga ne iznenaditi. Jednako odlučna za fizički kraj ljudskog života je želja za Bogom jer svatko tko žudi za Bogom je sretan kada njegov zemaljski život dođe do kraja. Duhovno je on već u tim sferama i samo čezne za onim trenutkom koji će ga konačno odvesti gdje njegov duh želi ići, u njegov istinski dom. Otud trenutak smrti može značiti zabrinutost/uznemirenost, strah i stravu za jednu osobu, dok za drugu može biti dodjeljivanje/darivanje nečeg o čemu je dugo sanjao i čemu se nadao. Za njega je to oslobađanje od svake forme, i označava ulazak u vječno kraljevstvo, u vječnu slavu....

Ono na što ljudsko biće gleda kao smrt može biti njegov ulazak u vječni život ako je svjesno živio svoj život, to jest, sa Bogom, i stoga je zreo za život u vječnosti.... Međutim, to može zaista predstavljati smrt, duša to osjeća i plaši se trenutka koji će neizbježno doći kada je vrijeme zemaljskog života, kojeg je Bog odredio za ljudsko biće, završilo. Svaki čovjek bi prema tome trebao razmišljati o trenutku svoje smrti i gledajući u (ili 's obzirom na') njega svjesno živjeti svoj zemaljski život, to jest, tako da unaprijedi/oplemeni svoju dušu da ona može ostvariti stupanj zrelosti koji osigurava lagan i bezbolan prelazak sa Zemlje u vječno kraljevstvo.

AMEN

VOLJA ZA ŽIVOTOM.... STRAH OD SMRTI....

B.D. No. 2776

16. lipanj 1943

Volja ljudskog bića za životom/življenjem je vrlo snažno razvijena sve dok je zrelost njegove duše i dalje vrlo niska, što je sasvim razumljivo budući ga svijet i dalje obuzima/očarava i daje mu pričinu (ili 'pretendira/pretvarena se') kako ispunjava njegove želje. Ljudsko biće nalazi odustajanje od njegovog zemaljskog života izuzetno teškim sve dok mu nedostaje vjere u život nakon smrti, budući potonje čini da on na život na Zemlji gleda drugačije. Vrlo duboko posvećena/privržena osoba na zemaljski život gleda tek kao na prijelazno mjesto, kao na školu koju mora pohađati kako bi bio

primljen u kraljevstvo gdje započinje stvarni život. I ova vjera će mu također dati snagu prevladati sve prepreke i poteškoće zemaljskog života, dok se nevjernik često slama i odbacuje svoj život pretpostavljajući kako ga je on sam sposoban trajno dokončati. Svatko sa vrlo dubokom vjerom će rado dati svoj život ako se to od njega zahtjeva budući usmjerava svoju pažnju prema životu nakon smrti njegova tijela i njegovoj čežnji za uniji sa Bogom, pošto osjeća kako je to primarno istinski život. Sve dok ljudsko biće jedino obraća pažnju na Zemlju i njezina dobra on koči/spriječava svoje težnje za uzlazom, on žudi svijet sa svakom žilicom svojeg bića i misao kako će jednog dana morati napustiti ovaj svijet je za njega nepodnošljiva i depresivna.

A to otkriva njegovo stanje uma pošto njegova ljubav za svijetom umanjuje njegovu ljubav spram Boga i drugih ljudi, i stoga je čovjek i dalje duhovno nezreo, to jest, njegova duša se još nije ujedinila sa duhom u sebi, on još nema svjesnost i ništa mu bolje nije poznato od njegova zemaljskog života. U tom slučaju je za njega svaka misao o smrti strašna, on želi živjeti da bi uživao, on žudi svjetovna dobra i zanemaruje/prezire duhovne vrijednosti. I ovaj se duhovno nizak nivo ne može dovoljno puno kritizirati pošto je ljudsko biće sada u velikoj opasnosti izgubiti njegov zemaljski baš kao i duhovni život. Ako ne iskoristi svoj zemaljski život da bi pronašao sjedinjenje sa Bogom on će živjeti uzalud i za njega je bolje izgubiti zemaljski život nego se najdublje zaljubiti u materiju, što je istoiznačno sa duhovnom smrću. Zemaljski život je milost dana ljudskom biću poradi višeg razvoja i za nadvladavanje (ili 'da bi se izdignuo iznad') materije kako bi mogao ući u duhovno kraljevstvo.... Međutim, ako zbiljski zadatak ljudskog bića na Zemlji biva zanemaren on sebe veže za materiju i mora na silu biti odvučen/odvojen dokončavanjem njegovog zemaljskog života. Sve dok je misao o fizičkoj smrti nepodnošljiva za čovjeka on ne obraća dovoljno pažnje na njegov stvaran zemaljski zadatak. Volja za životom je u njemu toliko jaka da će učiniti sve da bi ga zaštitio i produžio u vjeri kako je njegov život u njegovim vlastitim rukama, a ipak on se plaši da ga ne izgubi prerano. Jedino sa mišlju o onostranom, u vjeri o dušinom životu nakon smrti, užas od smrti se započinje povlačiti i onda ljudsko biće razumije kako je njegov zemaljski život samo pripremna faza za stvaran život koji će trajati vječno.

AMEN

ČAS SMRTI BEZ STRAHA.... SPREMNOST....

B.D. No. 6042

4. rujan 1954

Uvijek budite spremni zamijeniti vaš zemaljski život za život u duhovnom kraljevstvu, onda vas čas odlaska sa ove Zemlje NIKAD neće iznenaditi a niti ćete ga se ikada morati bojati. Štogaod razmišljate ili činite, uvijek sebe pitajte da li je to pravilno preda Mnom, onda ćete živjeti svjesno i raditi na unaprijeđivanju vaše duše.... tako ćete živjeti za kraljevstvo onostranog, a ovo kraljevstvo onostranog će za vas biti kraljevstvo svjetla, zbog kojeg ćete rado odustati od vašeg zemaljskog života pošto je ono vaš istinski dom.

Samo kada bi vi ljudi bili sposobni shvatiti da je vaš zemaljski život samo proba/test, da on nije stvaran život nego tek priprema za ovaj stvaran život, i da se stoga trebate uvijek jedino usredotočiti da ga ispravno procjenite.... Ali vi smatrate zemaljski život kao jedini važan život a stvaran život u duhovnom kraljevstvu razmatrate isuviše malo.... ako uopće i vjerujete u njega. Vi koristite svu vašu snagu za potpuno nevažne stvari i ne pripremate se dovoljno za život koji leži pred vama.

Čas smrti je naumljen biti čas vašeg izbavljenja, kad odbacujete vaše zemaljsko odjelo kako bi ušli u svjetlo i slobodu u kraljevstvu mira i blaženstva.... Vi ste trebali svjesno i radosno gledati ka tom času i veselo se odreći zemaljskog života u zamjenu za puno bolji život. Međutim, vi ćete ostvariti ovu svjesnost kada ste, u živoj vjeri, živjeli život praćenja Isusa, jer jedino onda ćete jasno prepoznati svrhu vašeg zemaljskog života i vaš cilj.... jer jedino onda ćete znati sve međuodnose i također o slobodnom i blaženom životu u duhovnom carstvu.... jer jedino onda ćete biti probuđeni, i zato ćete prema tome malo cijiniti zemaljski život i svjesno stremiti prema životu u duhovnom kraljevstvu, u svjetlu i sreći....

Zasigurno ste obavještavani o njemu ali ćete vi to jedino prihvatiti kao istinu kada je ljubav u vama zapalila svjetlo.... Otud vi najprije morate živjeti život ljubavi.... Onda vas smrt više neće plašiti, onda ćete već imati vezu sa duhovnim kraljevstvom, onda će od tamo toliko puno ruku posegnuti za vama koje će vam ukazivati put do kraja vašeg zemaljskog života.... I onda ćete živjeti svaki dan na Zemlji kako je Moja volja.... Onda ćete pripremiti sebe na blaženi kraj, i čas vašeg odlaska sa ove Zemlje će za vas biti buđenje u život u svjetlu i veličanstvenosti.

AMEN

SMRT NE TREBA BRINUTI LJUDE JER JE ISUS KRIST NAD NJOM PREVLADAO....

B.D. No. 6616

8. kolovoz 1956

Smrt je samo prolaz u život koji će trajati zauvijek. Vi ljudi se ne bi morali bojati smrti ako bi vaš život na Zemlji korespondirao sa Mojom voljom.... da ste ovaj zemaljski put putovali (s)u(kladno) Božanskom redu, jer onda prilikom suočavanja sa smrću ne bi bili užasnuti, budući bi se onda vaša duša radovala zbog toga što je sposobna pobjeći tijelu kako bi se vratila u svoj dom gdje je zemaljsko tijelo sasvim suvišno, gdje se ne može govoriti o prestanku postojanja nego gdje će Slobodan život u obilju svjetla i snage čekati na dušu. Isus Krist je uskrsnuo iz groba trećeg dana.... On vam je demonstrirao kako ne postoji tako nešto kao prestanak postojanja nakon smrti tijela, On vam je priskrbio dokaz kako ispravan način života samo rezultira u promjeni zemaljskog u duhovno tijelo, da ljudsko biće nastavlja postojati, da je jedino njegova čaura doživjela transformaciju, koja je apsolutno nužna za boravak u duhovnom kraljevstvu.... I svi vi ste sami sposobni ostvariti ovu transformaciju, i smrt bi onda doista izgubila svoj žalac (1 Korinćanima 15:55). Ali budući vi ljudi ne vjerujete u život nakon smrti, vi zanemarujete sebe pripremiti za boravak u duhovnom kraljevstvu, a budući vaša duša stoga nema ama baš nikakvo očekivanje (= nikakvu budućnost kako će) sebe odjenuti nakon smrti u blistavo duhovno odjelo vi se bojite smrti, i to sa pravom, jer ne možete prestati postojati no zemaljska težina može i dalje prijanjati uz vas, i vaše buđenje nakon smrti neće biti sretno.... No vi se hoćete probuditi bez obzira kako je vaša duša nesavršeno oblikovana.... ona će otkriti kako nije i ne može prestati postojati.... I ove se sudbine nesvjesno pribijavate vi ljudi koji se bojite smrti.

Pa ipak trebate se prisjetiti Onoga Koji je nadvladao smrt.... Isus Krist vas želi probuditi u život, On vam želi dati jedan vječno-neuništivi život kojeg nikad više nećete izgubiti. Prihvatite ovaj dar milosti, prisjetite se Njega tijekom plašljivih sati i preporučite Mu svoju dušu, i apelirajte Mu da joj ne dopusti pasti žrtvom smrti, nego da bude milosrdan prema njoj i pomogne joj ostvariti život.... I, doista, vaša zamolba Njemu neće biti upućena uzalud.... Vaš će strah nestati da bi ga zamijenio blaženi spokoj, spokoj kojeg jedino Isus Krist može dodijeliti duši. Živa vjera u Isusa Krista raspršuje sav užas od smrti, jer ljudsko biće zna da će ponovno ustati, baš kao što je Isus Krist ustao trećeg dana.

Ali svatko bez ove vjere u Njega će se bojati smrti ili će vjerovati kako će prestati postojati, da će se vratiti u zaborav odakle on zamišlja za sebe kako je potekao.... I on će, kao i ostali koji su na Zemlji živjeli bez Isusa Krista, imati grubo buđenje.... I trebat će proći jako dugo vrijeme prije nego su uvjereni da nisu prestali postojati, te da mogu izbjeći njihovo beživotno stanje ako zazivaju Onog Koga su odbili priznati na Zemlji, ali Koji im jedini može ponovno dati život.... Smrt treba jedino biti prijelaz u novi i besmrtni život.... Ona ne treba ni zbog čega brinuti ljude, pošto je Isus Krist nad njom prevladao, pošto je On ostvario djelo Spasenja kako bi ljude izbavio od stanja koje je na svijet bilo dovedeno od strane Njegovog neprijatelja (Sotone).... Ali Isusovo djelo Spasenja i uskrsnuće nisu na pravilan način cijenjeni od strane ljudi.... Mnogi znaju za njih ali ipak ne vjeruju, i prema tome su oni također nesposobni izvući koristi od učinaka/posljedica/djelovanja djela Spasenja i Uskrsnuća.... Ali živa vjera daje ljudima čvrsto uvjerenje i prema tome također otklanja svaki njihov strah od smrti.... I ovi će blaženo zaspati u Gospodu i radosno se sa Njime probuditi u kraljevstvu svjetla i blaženstva.... Jer oni vječno više neće kušati smrti, nego će uvijek jedino imati vječni život.

AMEN

Duhovna smrt je puno gora nego fizička smrt. Duhovna smrt je ono čega se ljudi nesvjesno boje ako se boje umrijeti. Strah o onome što će se dogoditi nakon što umru je strah koji dolazi ljudima koji ne vjeruju u dalji život.

Strah je nesvjesno priznavanje duševne nezrelosti. Ljudima nedostaje takvo znanje i prema tome također i povjerenje u milostivog Boga i nada u pomoć koja bi im bila dana ako bi pitali za nju. Duša je u potpunom mraku i plaši se još mračnije nepoznate noći koja tek dolazi.

Usavršena duša čeka u miru svoj posljednji sat. Ona žudi za oslobođenjem od svoje izvanjske ljuske. Ona se (be) povjerava Njemu u Kojeg vjeruje i (po)stavlja se pod Njegovu milost. Često takve duše mogu, prije njihove smrti, (po)gledati u to Kraljevstvo kojeg iščekuju. One ozareno otvaraju njihove oči da bi ih zauvijek zatvorili, bježeći iz tijela u Kraljevstvo u koje su gledali.

Strah od smrti je jasan znak stanja duše. Takve duše moraju primiti mnogo pomoći od svojih bližnjih, tako da se one, čak u njihovoj posljednjoj minuti mogu probuditi i posegnuti za Onim Koji im može i hoće pomoći.

Mirna i iskrena molitva Isusu Kristu može pomoći svakome nagore prema Njemu Koji suosjeća sa svakom dušom koja se bori sa strahom od smrti i pomoći će im do unutarnjeg mira.

Te duše će prepoznati tu pomoć i posegnut će za tim posljednjim konopcem spasenja. One će kroz ljubav svojih bližnjih biti uzdignute ka Isusu Kristu Koji pred iskrenom molitvom za pomoć neće zatvoriti Svoje uho.

Prema tome, vi morate posebice pomoći onima koji se boje umrijeti. Poradi tog straha oni priznaju da su i dalje daleko od svjetla i prema tome daleko od Boga. To također pokazuje da im treba pomoć, jer inače bi, kada osjećaju da je čas odlaska sa ove Zemlje došao, bili ispunjeni blaženim mirom.

Pružiti uplašenim dušama vašu podršku i preklinjati Isusa Krista Osobno da se smiluje takvoj duši, to je djelo velike milosti. Ova molitva za pomoć, u ljubavi, će biti uslišena i može značiti spasenje za tu dušu tako da može biti spašena od noćne tame.

AMEN

PROMJENA DUŠINA PREBIVALIŠTA.... SMRT TIJELA....

B.D. No. 6817

28. travanj 1957

Duša je vaše stvarno Ja koje je besmrtno, koje nakon smrti tijela samo mijenja svoje prebivalište, koje je završilo svoj zemaljski napredak kako bi nastavilo sazrijevanje u drugim sferama ako ne ostane protivnu Meni i tako siđe u ponor. Otud vas misao kako se ne morate bojati smrti treba činiti jako sretnima, da ćete živjeti premda morate napustiti ovu Zemlju.... i da je taj život daleko više ugodan i veseo nego to zemaljski život jednog ljudskog bića ikad može biti. Vi sa radosnim očekivanjem trebate gledati naprijed prema danu kada će vaš izvanjski pokrov biti oduzet vašem stvarnom Ja, kada će sva težina otpasti od vas a vi ćete biti sposobni sa lakoćom i radosno sebe uzgidnuti u svoj istinski dom, koji vam doista nudi nezamislive divote. Trebate biti radosni pred činjenicom da za vas nema smrti pošto će vaša duša samo doživjeti promjenu prebivališta što ju može učiniti beskonačno sretnom....

I zato, zašto se plašite smrti ili očekujete kraj vašeg zemaljskog života sa nelagodom? Zašto je smrt za vas ljude postala užasom, zašto u vama pobuđuje osjećaj straha kada, u stvarnosti, ona naposljetku nije ništa drugo nego prijelaz u drugu sferu? Zato što vi nesvjesno osjećate kako niste živjeli vaš zemaljski život ispravno, i zato što vaša duša ne postiže svjetlo koje bi odnijelo sav njezin strah.... Jer osoba koja udovoljava Mojim zapovijedima ljubavi, koja tako živi život na Zemlji u skladu sa Mojom voljom, nema straha od smrti već čezne odbaciti svoj zemaljski pokrov budući žudi za svojim istinskim domom, budući je ljubav u njemu zapalila blistavo svjetlo i, dok gleda naprijed, on također

zna kako se nalazi blizu Mene, gdje ga nikakva patnja i bol, nikakva tuga ne može dodirnuti, gdje se osjeća zaštićenim od strane Moje ljubavi.... Svi ljudi bi mogli imati ovu blaženu izvjesnost, da će kada odu sa ove Zemlje zamjeniti žalosno i teško postojanje za ovaj osjećaj sigurnosti, samo ako bi živjeli svoj zemaljski život sa ovim ciljem na umu.... ako bi uvijek slijedili njihov unutarnji glas koji ih jasno obavještava o Mojoj volji.... ako bi već na Zemlji ušli u ispravan odnos sa Mnom, svojim Bogom i Ocem od vječnosti. Misao kako njihov život završava sa smrću tijela je već najbolji dokaz kako čovjekov način života ne korespondira sa Mojom voljom, jer ova ideja dolazi od utjecaja protivnog duha koji želi onemogućiti ljude da steknu ispravnu realizaciju i prema tome također neprestano povećava njihovu žudnju za uživanjem zemaljskog postojanja do punine.... jer ti ljudi ne vjeruju u besmrtnost njihove duše, oni joj nameću ista ograničenja kakva nosi sudbina vanjskog okvira....

I zato na sve načine nastoje kušati zemaljski život, uvijek jedino uzimajući u obzir njihovo tijelo ali ne njihovu dušu koja, nakon fizičke smrti, mora prihvatiti radije nesigurnu sudbinu, koja neće biti sposobna doživjeti divote svojeg istinskog doma, pošto zahvaljujući svojoj nesavršenoj naklonosti ona ne može naći/dobiti pristup sferama gdje ju očekuju nezamisliva blaženstva. Iako je duši i dalje moguće sebe razdvojiti od ponora i ući u više sfere, unatoč tome je potrebno puno više truda i nastojanja nego na Zemlji, i bez pomoći će to biti nemoguće, pa ipak će i tada duša morati sakupiti svoju vlastitu volju, što je puno lakše na Zemlji. Vlastito Ja ne može prestati postojati ali stvara svoju vlastitu sudbinu blaženstva ili agonije.... i jedino kada ljudi za njihovo tijelo više ne smatraju kako je 'živo' već nauče prepoznati dušu unutar tijela kao njihovo stvarno Ja, jedino kada nauče vjerovati u besmrtnost njihove duše, će oni živjeti odgovornije na Zemlji i onda se više neće niti bojati smrti, koja se jedino tiče zemaljskog tijela ali ne duše koja u njemu prebiva. Onda će oni živjeti u skladu sa Njegovom voljom i čeznuti za časom kada će duši biti dozvoljeno napustiti svoj zemaljski pokrov kako bi onda ušla u kraljevstvo koje je njezin istinski dom.

AMEN

Zašto čovjek pati prilikom umiranja, tj. zašto je čovjekova smrt postala bolno iskustvo?

ČAS SMRTI

B.D. No. 2348
27. svibanj 1942

Odvajanje duše od tijela je za tijelo obično bolno iskustvo, pošto je za bezbolno odvajanje potreban određen stupanj zrelosti, kojeg ljudi jako rijetko dosežu. Čas smrti će i dalje nezrelom čovjeku uvijek dati svjesnu pobudu da teži za takvom zrelosti duše prije kraja, jer nakon što je napustio ljudski pokrivač on to ne može postići svojom vlastitom snagom. Ovisno o stanju njegove duše, čas smrti će biti više ili manje mučan.

Sve dok je čovjek na ovoj Zemlji on ima mogućnost sebe pročistiti, i u onostranom će duša zahvaliti svom Stvoritelju što joj je pred smrt bila pružena ta mogućnost, tako da ne mora toliko patiti u onostranom. Pošto je Bog pravedan, duša se mora susresti sa svojom sudbinom u onostranom, i potrebom za većom patnjom da bi postignula zrelost. Bez toga, nije moguće ući u svjetlosne sfere. Patnja i mučenje moraju u duši proizvesti viši stupanj zrelosti. Prema tome, na dužu borbu prije smrti uvijek treba gledati kao na duhovni uspon duše.

Istina, čovjek vidi jedino patnju i smrt, koji su doprinjeli njegovom strahu od smrti i čas im izgleda nepodnošljivo. Ipak, sve je to određeno Njegovom velikom ljubavlju prema čovječanstvu, tako da bi se za njih omogućilo sjajnije svjetlo u onostranom. Ova velika ljubav je temelj svega.

Patnja i mučenje su od strane Boga poslani na Zemlju jedino da bi čovječanstvo moglo prevladati žudnju za fizičkim stvarima, i razmišljati više o duši i pokušati ju oblikovati do savršenstva. Svaka patnja, koja to ima za rezultat je blagoslovljena od strane Boga. Vaše vrijeme na Zemlji će uskoro biti završeno i sa ispravnom voljom, ovo se može postići izbjegavanjem svjetovnih užitaka. Duša je onda formirana prema Božjoj volji i, da bi ušla u carstvo Svjetla, nema potrebe za izvanrednim patnjama na kraju njezinog zemaljskog života.

Patnja uvijek vodi do više zrelosti. To je blagoslov za ljude pošto bi inače morali prevladati svoje slabosti i pogreške u onostranom, što je izuzetno bolno. Patnja se ne može izbjeći čak i ako čas smrti prolazi naizgled mirno i bez-bolno. Bog zna o stanju duše svake osobe. On također zna za volju duše da se bori protiv svega što je nečisto. Stoga On susreće ljude da bi im dao mogućnost ostvarivanja njihova cilja, dajući im u času smrti još posljednju priliku da se pročiste i da u Vječnost uđu čisti.

AMEN

ČAS UMIRANJA.... OBJAŠNJENJE PATNJE

B.D. No. 4033
30. travanj 1947

Vi ne znate kada će doći vaš kraj, prema tome, trebali bi dnevno zazivati Božje milosrđe/oprost tako da ga možete primiti u času umiranja/smrti. Čak i ako živite u Božjoj volji, vaš kraj i dalje može biti težak za vas, ako će vam služiti da vas u potpunosti pročisti i oslobodi za vječnost. Božja mudrost i ljubav je vaša sve do posljednjeg časa na ovoj Zemlji, i sve dok se vaša duša može promijeniti vama će biti dana mogućnost čak i u trenutku umiranja/smrti. Stoga pobožni ljudi često fizički pate, i ljudi ne mogu pronaći objašnjenje za to, pošto u tome ne mogu vidjeti Božju ljubav. A ipak je Božja ljubav ono što uzrokuje bol, pošto je to najbolji način da se duši dâ određeni stupanj savršenstva/zrelosti, da bi se u onostranom omogućilo Svjetlu da zrači kroz nju. Duša će zahvaliti svom Stvoritelju kada je oslobođena i kad shvati Božju veliku ljubav i milost.

Zato na svu patnju/bol treba gledati kao na dokaz Božje ljubavi, čak je i kraj/umiranje blagoslovljeno ako je popraćeno sa patnjom. To ljudi ne prepoznaju, ali duša koja je od tijela odvojena u boli i agoniji se odmah uzdiže u kraljevstvo 'blaženih duhovnih' bića. Ona napušta Zemlju ne samo fizički već također i duhovno i sa sobom uzima također usavršene/sazrele tjelesne supstance, pošto svaki stupanj patnje razlaže ljusku, koja i dalje prekriva dušu.

I blažen je onaj koji sebe može osloboditi od nezrelog duhovnog dok je još na Zemlji. On je ovaj zemaljski život iskoristio za otkupljenje i ne buni se više protiv Gospodinove volje. On će se u sat njegove smrti boriti za mir svoje duše ali nikad patnju neće smatrati nepravednom. Jer njegova duša zna da je sve bliže kraju, kada će fizička bol nestati/prestat. On zna da je to za dobrobit njegove duše, čak i ako ona više nije u stanju to znanje (pre)dati tijelu. Tijelo se(be) odvaja od duše, čim osjeća prilazeće savršenstvo, pošto je onda njegova uloga kao prekrivača za dušu ispunjena.

Čas smrti može biti težak za svakoga od vas. Ali isto tako može biti i mirno umiranje, i buđenje u Kraljevstvu Svjetla, gdje patnja/bol nije nužna kada je duša na Zemlji već pronašla ponovno sjedinjenje sa Bogom, i čovjek je doveden/vraćen kući u Njegovo Kraljevstvo, u Kuću svoga Oca da zauvijek bude sretan.

Ali vi ne znate kakav će biti vaš kraj, prema tome molite Boga za milosrđe/oprost, tražite Ga za Njegovu milost i snagu ako Bog bude smatrao kako je bol za vas nužna, pošto ćete onda biti u stanju izdržati čas smrti. Čak i ako tijelo pati, duša će se odvojiti od tijela i uzdignuti se ka svjetlosnim sferama.

AMEN

Da li se čovjek, nakon smrti i ulaska u duhovni svijet, susreće sa svojim rodbinom, prijateljima i voljenima?

PONOVNI SUSRET U ONOSTRANOM U STANJU ZRELOSTI

B.D. No. 4781

14. studeni 1949

U duhovnom kraljevstvu se one duše međusobno prepoznaju koje su na istom stupnju zrelosti. Duše su na određenom stupnju zrelosti sposobne primiti Svjetlo, i također imaju sposobnost vidjeti duhovno. Duše u mraku se ne mogu međusobno raspoznati čak iako su se međusobno poznavali na Zemlji. U onostranom će one biti u stanju dobro vidjeti druga bića i komunicirati sa njima, ali neće postojati mogućnost njihova prepoznavanja. Oni više nemaju iste fizičke karakteristike, a da bi se gledalo na duhovan način to zahtjeva više duševne zrelosti.

Ali duša koja je na Svjetlu može pronaći dušu koju je poznavala na Zemlji i pristupiti joj bez da od nje bude prepoznata. Iz tog razloga im svjetlosna duša može pomoći ali prurušena, tako da zrake Svjetla koje izviru iz njih ne prouzrokuju prisiljavajući utjecaj na nezrela bića.

Prema tome, za te nezrele duše, koje su napustile Zemlju i ušle u duhovni svijet, ima duša koje su voljne pomoći, i one im prilaze pošto ih je ljubav povezivala kada su bili na ovoj Zemlji.

Ipak, te duše moraju sebe dobrovoljno otvoriti za takva naučavanja/školovanja i savjetovanja. Njima pravi/ispravan put može biti ukazan ali one same moraju odlučiti hodati tim putem. Međutim, ako su te duše na stupnju zrelosti gdje su oboje u stanju primiti Svjetlo, čak ako i različitog intenziteta, onda će one također posjedovati sposobnost duhovnog gledanja i međusobno će se prepoznati na njihovu neopisivu radost. Onda će one raditi zajedno na međusobnom podupiranju i naučavanju i jedno drugome će izraziti svoju ljubav, što će ih učiniti neizmjereno sretnima.

Susret u onostranom je prema tome sigurna činjenica, ali može uzeti dugo vremena prije nego duša uđe u svjetlosne sfere i ponovno sretne svoje voljene da bi shvatila kako su oni jako često bili blizu kao savjetnici i vodiči na putu prema gore.

To blaženstvo ponovnog susreta je neopisivo i kompenzira mnogo patnje koju su trebali izdržati prije nego su došli na Svjetlo. Ali gdje god je duša pomognuta kroz njezinu ljubav tamo će i cilj također biti postignut, pošto je ljubav najsnažnija sila koja može pomoći neiskupljenoj duši, koja joj također osigurava ulazak u duhovno kraljevstvo, kraljevstvo svjetla i blaženstva.

AMEN

PONOVNI SUSRET U ONOSTRANOM... STUPANJ ZRELOSTI

B.D. No. 5365

15. travanj 1952

Biti će to neusporediv trenutak sreće kada duša napusti Zemlju i uđe u sfere svjetla gdje ništa nije ne-lijepo, gdje je duša okružena zračenjem blaženog svjetla, gdje prekrasna bića postoje i donose duši ljubav koja će ju skoro preplaviti.

Zrake svjetla su prilagođene zrelosti duše, i uvijek do stupnja koji će ju učiniti nezamislivo sretnom, ali nisu tako jake da bi uništile dušu koja još nije naviknuta na takvo svjetlo.

U beskrajnom svemirskom prostranstvu duša vidi najčudesnije kreacije, pošto je njezino duhovno oko sada sposobno gledati na duhovne kreacije, ne više materijalne, ipak ispred nje stvarne i u nikojem slučajju iluzije. Posred ove ljepote kojom se njezine oči naslađuju/gozbe duša će pronaći svoje voljene koji su otišli prije nje u onom stupnju zrelosti u kojem su ih svjetlosne sfere mogle primiti

Vi ne možete zamisliti blaženstvo takvog ponovnog susreta, ali u duhovnom kraljevstvu je duša u stanju primiti duboke impresije bez da umre, i svjesno doživjeti blaženstvo koje je Bog pripremio za nju. Duša će pjevati sa svim svojim srcem, i veličati sa zahvalnicom kada kraljevstvo svjetla postane njezina domovina, zažarena od ljubavi prema Ocu, Koji je za nju pripremio sva ta blaženstva.

Suradivati sa dušama koje su na istom stupnju zrelosti/savršenstva snaži njezinu snagu/moć i volju da bude aktivna, i duša će iskoristiti tu snagu/moć da pomogne dušama koje su još nezrele/nesavršene i daleko iza, da dosegnu isto blaženstvo. U milostivoj ljubavi ona će prihvatiti one koji su bili blizu njih na Zemlji i koji su i dalje u nižim sferama, koji su na Zemlji, kroz njihovu ne-vjeru i nedostatak ljubavi, za-ostali u njihovom duhovnom razvoju i stoga su u onostranom nesretni u mraku, ili na slabašnom svjetlu. Svjetlosna duša ih prepoznaje, ali ona neće biti prepoznata od njih kojima želi pomoći, i iz tog razloga oni često odbijaju njezinu podršku. Ali strpljenje i ljubav duše koja je na svjetlu, u stalnim naporima, za te duše, će konačno pri-dobiti njihovu naklonost/prihvatanje.

Njihovo blaženstvo, koje oni primaju, kroz trajnu Božju ljubavnu silu, neusporedive kreacije kraljevstva svjetla, i suradnja sa bićima sa kojima su zajedno sjedinjeni u očaravajućoj ljubavi im daje neprestani poticaj ka iskupljujućoj aktivnosti, oni u tome za sebe pronalaze blaženstvo, oni daju što primaju. Oni pronalaze neprestano ispunjenje njihove čežnje za Bogom i ne mogu već žudjeti i druge učiniti isto tako sretnima.

Opisati vam veličanstvenost/raskoš kraljevstva svjetla je nemoguće, pošto jedino sazrela/usavršena duša može izdržati puninu svjetla i prema tome može razumjeti ovo blaženstvo o čemu još nesavršena duša nema razumijevanja.

Ali on može vjerovati u ovu stvar, da je u onostranom ponovni susret, da smrt nije kraj stvarnog života duše i da će te duše prepoznati jedna drugu kada su dosegnule određenu zrelost koju mnoge duše još ne posjeduju.

Tako da može uzeti dugo vremena za mnoge duše dok ne dožive sjedinjenje sa svojim voljenima. Ali čežnja za time je često poticaj za težnju nagore. Ova ljubavna sila u dušama je neprestano aktivna da pomogne onim dušama iz dubine do blaženog stanja, do ulaska u to kraljevstvo gdje ih okružuje zračeće svjetlo, gdje oni mogu vidjeti Boga, i gdje će svim njihovim mukama/nevoljama doći kraj.

AMEN

ZAJEDNIČKI SUSRET U ONOSTRANOM

B.D. No. 6312

15. srpanj 1955

U duhovnom svijetu će se dogoditi ponovni susret, čovječanstvo u to može biti sigurno. Ali da li će ili pak ne taj susret biti dozvoljen odmah nakon vašeg odlaska sa ove Zemlje, ovisi o stupnju zrelosti vaše duše baš kao i o zrelosti dušâ vaših voljenih. Jer gdje ova zrelost još nije dovoljno razvijena taj duhovni uvid bi bio nemoguć, on onda najprije treba biti postignut, što može uzeti jako dugo vremena.

Ne prije nego je postignut određeni stupanj zrelosti je duša u stanju primati duhovne utiske. Sama duša mora biti na Svjetlu, sa ciljem da bi mogla prepoznati tko joj prilazi, dok duša na nižem stupnju zrelosti zna da je okružena sa bićima koja ne može prepoznati sve dok nema mogućnost duhovnog gledanja.

Blaženstvo bića se sastoji u sposobnosti da sebe po-dijeli sa onima sa kojima je bila bliska za života na Zemlji. Prema tome, one duše koje su već na svjetlu će zbog svoje zrelosti uvijek prići k svojim, bilo zbog izmjene sa onima jednake duhovne zrelosti, ili da pomogne i dalje slabim dušama da dosegnu svjetlo.

Stoga, savršenije duše će imati sposobnost prepoznati slabije ali ne obrnuto. Slabe duše trebaju biti stimulirane da se poboljšaju, ali ne smiju biti prisiljene na to. Ako bi svjetlosno biće prišlo slabijoj duši i od strane duše sa kojom se poznao na zemlji bude prepoznat, to bi uistinu bilo prisiljavajuće.

Prema tome, radost ponovnog susreta je dar milosti i dodijeljen zrelim dušama donosi neizrecivu radost. Takva duša će učiniti sve što je u njezinoj moći da pomogne ne-zrelim dušama da iskuse istu sreću. Te duše neprestano teže na naj-blagonakloniji način, i nikad ih ne prestaju stimulirati, iako su od njih ne-prepoznate, u njihovoj prekrivci i nošnji. Žudnja za onima koji su bili blizu njih na zemlji ih privlači. To je uistinu jako moćna privlačna sila.

Kada dođe trenutak prepoznavanja onda će te duše biti izuzetno sretne. Onda će prepoznati brigu koja im je najprije bila dana i na isti način će se brinuti o drugim dušama, koje venu u mraku i pomoći će im na njihovom putu prema gore. Svaka duša je privučena ka onima sa kojima je jednom bila bliska dok je bila na Zemlji.

Dogodit će ponovni susret ali vrijeme u kojem je to moguće ćete sami odrediti. Ako ste već na zemlji postignuli ovo sigurno znanje, onda ćete učiniti sve što je u vašoj moći da postignete taj stupanj zrelosti na Zemlji, koji vam dozvoljava da uđete u svjetlosne sfere. Onda ćete biti primljeni od strane onih koje volite koji su vas odmah u stanju prepoznati, ili možete doći u kontakt sa njima bez da vas prepoznaju i u njihovo ime započeti vaše iskupljujuće djelovanje.

Pobrinite se da ne pređete na drugu stranu bez ikakvog znanja. Pripazite da ste već pronašli Boga u Isusu Kristu tako da, Njime izbavljeni, možete ući u duhovno carstvo.

Onda će vam taj ulazak pružiti sreću kroz radost ponovnog (su)sretanja. Ali ako sami niste postignuli njegovu zrelost na Zemlji onda ćete morati čekati dugo vremena, pošto se sve može dogoditi jedino unutar zakonskog reda. Sloboda vaše volje mora biti poštovana u duhovnom kraljevstvu, tako da jednog dana možete biti uvelike blagoslovljeni.

AMEN

Što ljude nagoni na samoubojstvo i kakva je sudbina samoubojica u onostranom?

Bertha Dudde: Kroatische Kundgaben (Teil 1)

B.D. No. **0974a**

21. lipanj 1939

Pitanje besmrtnosti.... pojam vječnosti.... čovjek ne može dokučiti/shvatiti, pošto on, u jednu ruku, ne može razumjeti ništa iz(n)a(d) (ili 'izuzevši') zemaljskih pojmova, a u drugu ruku, njemu se ne može dati duhovno objašnjenje koje je prikladno njegovom razumijevanju. Jedino pri ulasku u svjetlosne sfere se može dati djelomično objašnjenje ali čak i onda to ostaje misterij/problem koji, kao i Vječno Božanstvo, ne može nikad biti potpuno riješen i shvaćen. Ovo je moralo biti rečeno da bi se shvatilo slijedeće:

U vremenima velike duhovne nevolje su ljudi skloni vjerovati da mogu samovoljno okončati svoje živote (= 'kako im paše'), i sa time, dokončati svoje postojanje, pošto vjeruju kako žive samo jedno određeno vrijeme i stoga se osjećaju ovlašteni i sposobni skratiti ga. Oni jednostavno ne razumiju koncept besmrtnosti, beskrajnog vremena i vječnosti. Ne može im biti dokazano da njihovo postojanje neće nikad završiti, i njima je podnošljivije/utješnije vjerovati da će život jednog dana završiti. Pa iako ljudi s vremena na vrijeme osjećaju nelagodu/nemir kada misle o vremenom svršetku, oni radije prihvaćaju takve misli nego misli o nastavku života nakon smrti budući znaju kako je sve na ovoj Zemlji prolazno i prema tome ne mogu i neće vjerovati u besmrtnost svoga 'Ja(stva)'. Objasniti pojam 'vječnog' takvoj osobi bi jednostavno bilo nemoguće.... Ideja kako nešto sa čime je tako intimno povezan neće nikad prestati postojati ga zabrinjava i budi njegov osjećaj odgovornosti pošto, razumljivo, na život treba gledati prilično drugačije čim se u obzir mora uzeti trajno postojanje. (Prekid).

AMEN

BESMRTNOST.... VJEČNOST.... SAMOUBOJSTVO

B.D. No. **0974b**

22. lipanj 1939

Posljedično tome, ljudi koji svjesno negiraju život nakon smrti neće oklijevati sami dokončati njihov zemaljski život pošto vjeruju kako će dokončavanjem njihovog zemaljskog života oni sve urediti, i zakazuju uzeti u obzir posljedice njihovog djelovanja ako su u krivu. Oni jedino uništavaju vanjsku čauru ali ne sam život i prema tome ga moraju nastaviti živjeti.... pošto on ne može biti uništen, niti na Zemlji niti u onostranom.... on je, u pravom smislu riječi, besmrtn, to jest, vječnog je trajanja. Njega nije moguće dokončati pošto je Stvoritelj stvorio biće iz Sebe i sve što je Božanskog porijekla nikako ne može nestati/biti uništeno.

I zato je Stvoritelj u Svojoj mudrosti odredio da ne postoji vremenskog ograničenja za biće da ono postigne (ili 'da bi postiglo') svoje savršenstvo.... da ono čak i u vječnosti može sigurno napredovati i tako biti neprestano aktivno, te davati kao što i prima.... bez da se ikada iscrpi ili da je ikada primilo konačno od Vječnog Božanstva (tj. da mu Vječno Božanstvo više nema što dati).... Zemaljsko ljudsko biće jedva može zamisliti/pojmiti pojam/ideju 'vječnosti, niti mu besmrtnost može biti potpuno objašnjena budući na Zemlji nema ničeg što je vječno, a budući mu besmrtnost duše ne može biti dokazana on u nju mora vjerovati. Također, čovjek ne može niti analizirati pojam 'vječnosti' sa svojim intelektom. Ovaj pokušaj nikako ne može dati rezultata sve dok ljudsko biće ne može primjeniti istu poredbu na fizički medij. On jedino prihvaća nešto kao istinito kada ima uvjerljiv dokaz. I prema tome ovdje opet ostaje jedino vjera.... Čovjek mora vjerovati u ono što mu ne može biti demonstrirano, i tako (vjera u) besmrtnost bića kroz cijelu vječnost mora prethoditi svom drugom rasuđivanju.

SAMOUBOJSTVO.... SUDBINA U ONOSTRANOM

B.D. No. 1951

13. lipanj 1941

Staza tijela se mora odhodati do kraja, to jest, svako biće također mora iskusiti utjelovljenje kao čovjek. Zemaljska staza koja tome prethodi se ne može promišljeno/namjerno skratiti ili prekinuti. Međutim, u stadiju slobodne volje čovjek je sposoban iskoristiti svoju slobodnu volju i prema tome također promišljeno/namjerno okončati svoj zemaljski ljudski život bez da bude spriječen. Ali posljedice takvog miješanja u Božansku volju su strašne. Takva osoba je i dalje nezrela, to jest, ona je bez spoznaje ili ne bi poduzela takav korak koji ju lišava velikog blagoslova.... biti u stanju poboljšati svoj karakter dok Bog Osobno ne okonča njezin život. Pri svemu tom, ona će u onostranom postati svjesna svoje bijedne/nesretne akcije i njezina grižnja savjesti će biti neopisiva.

Ako je Božja volja okončati život, nezavisno o tome da li je osoba još mlada i nespremna za vječnost, onda Bog prepoznaje nužnost toga i kraj zemaljskog života je čin milosti, ili da bi se spriječila pogibelj za dušu ili da bi se toj duši ponudila mogućnost u onostranom koja će uzdignuti njezino stanje zrelosti u kratkom vremenskom periodu. Nasilno završavanje života je, međutim, duhovno veliki korak unazad, jer biće je iznenada bez snage da sebe poboljša/unaprijedi i ovisi o milosti svjetlosnih bića ili ljudi, što znači, ako joj oni ne pomognu ona će zauvijek ostati na istom nivou nesavršenstva. Duša u onostranom najprije mora ovo shvatiti što će inicirati neopisivo stanje žalosti. Ali ako je duša voljna ona će iskoristiti svaku mogućnost da bude od pomoći, pa ipak će njezinu borbu riječima biti isuviše teško opisati. Na neki način, ona u onostranom mora nastaviti trpjeti zemaljske patnje koje je htjela izbjeći; iste stvari koje je htjela odbaciti su i dalje priljepljene uz nju i muče je užasno.

Pa ipak Bog nije nemilostiv čak prema duši koja je zanemarila/omalovažila Njegovu volju, pod uvjetom da duša nije u potpunosti tvrdoglava. Nakon određenog vremena, za kojeg se duši čini da traje vječno, bit će joj također dani zadaci u onostranom koji će olakšati njezinu situaciju. I onda će ponovno morati iskoristiti svoju volju. Ako se složi sa time da pomogne dušama koje pate u onostranom ona će uskoro primjetiti očigledno poboljšanje svojih okolnosti. Ali lako se može dogoditi da to bude nakon vremena kojeg je Bog odredio njezinom stvarnom zemaljskom životu, tako ispada da ona naposljetku ne bi samovoljno skratila svoj zemaljski put i morala bi i dalje otezati u stanju patnje u onostranom, koje je na Zemlji smatrala nepodnošljivim, dok se Bog ne sažali na dušu.

Iz tog razloga je njezino miješanje u Božju volju bilo u potpunosti besmisleno; ona je sebe lišila milosti da u potpunosti sazrije na Zemlji ali na nikoji način nije okončala kušnje/mučenja zemaljskog postojanja. Posljedično tome, takve su duše žaljenja vrijedne, jer će uzeti jako dugo vrijeme dok ne budu iskupljene a svjesnost da je Božji blagoslov bio odbačen je tako bolna za dušu da se u onostranom nalazi u žalosnom/bijednom stanju. Takvim dušama su ljudske molitve posebno potrebne. Jedino ljudska ljubav na Zemlji može olakšati njihove muke i dodijeliti im snagu da poboljšaju svoju sudbinu tako što će koristiti svoju volju, ukoliko je duša u onostranom spremna biti od koristi i na taj način, nakon prividno beskrajno dugog vremena, će biti u stanju promijeniti svoje mračno prebivalište koje je, razumljivo, njezina sudbina dok nije spašena Božjom ljubavlju i milošću.

AMEN

BAHATO OKONČAVANJE ŽIVOTA

B.D. No. 6005

19. srpanj 1954

Vama je određeno/dano vrijeme za posljednje Iskupljenje od vaših okova, za konačno oslobođenje od forme. Taj period varira u trajanju, ali Ja uzimam u obzir što je najbolje za vašu dušu. Ja ne skraćujem proizvoljno vaš zemaljski život. Ja znam zrelost duše svakog pojedinca, i također opasnost regresije, ili mogućnost postizavanja više zrelosti na Zemlji. Moja Ljubav i Milost će završiti ljudski život ranije, da bi se spriječio povratak duše u staro stanje, ili ako vidim mogućnost promjene u

posljednji trenutak, onda ću Ja produžiti trajanje tog života, ali jedino u Mudrosti, pošto Ja znam sve što je od dobrobiti/korisno za dušu.

Sada ćete shvatiti koliko je velik prekršaj proizvoljno/samovoljno okončavanje života, koliki grijeh počinjavate kada idete ispred Moje ljubavi i milosti, i prema tome ne koristite mogućnost koja je vašoj duši ponuđena da dosegne ispunjenje. Vi se miješate u Moj plan Spasenja i dodajete nepravdu/zlo vašoj duši koja/e će vam jednog dana uzrokovati veliku žalost/grižnju savjesti i samo-prijekor, za koju/eg se ne možete iskupiti u onostranom. Vi ste sebi nešto nepovratno izgubili, čak i ako uspijete u poboljšanju stanja vaše duše kada težite nagore.

Ali postoji velika opasnost da će duša potonuti dolje i protiviti se. Proizvoljno okončavanje njezinog života je bila pobuna i otuđivanje ostaje. Te duše imaju veliku potrebu za pomoći tako da se ne bi izgubile jedno beskrajno dugo vrijeme. Ali zbilom se u skladu sa njihovom voljom.

Ja ću zasigurno pomoći svakome u velikoj nevolji, koja se može umanjiti odmah samo ako čovjek misli o Meni, i zaziva Me za pomoć. Ova nevolja je također način da bi vaše misli okrenuo prema Meni, tako da vi još uvijek možete ostvariti uspjeh u ovom zemaljskom životu. Patnja ne dolazi na ljude bez razloga, pošto su njihove duše u velikoj opasnosti i trebaju pronaći, kroz njihovu patnju, način da pobjegnu. Što Mi se više duša protivi (= **buni protiv Mene**), to veća postaje opasnost. Onda će se ona naposljetku suprotstaviti Mojim volji, i odbaciti Život koji su joj Moja ljubav i milost odredile/dale za njezino konačno iskupljenje.

Jer utjelovliti se kao ljudsko biće je milost za dušu, dar Moje ljubavi, to je korak nagore prema visinama, kojima može sezati da bi bila zauvijek slobodna i sretna. Duša stoji blizu svojeg cilja i prema tome je odgovorna za svoja djelovanja ako ne iskoristi taj dar, odbacujući ga u zasljepljenom/glupavom razmišljanju.

Ja znam svaki pokret u ljudskom srcu i Ja zasigurno pravedno/ispravno sudim, Ja računam sa slabošću Mojih stvorenja. Ali ono nije bez krivnje i njegova slobodna volja će ga teško pritiskati ako je pogrešno usmjerena ili zloupotrebljena.

Čovjek ne može okončati svoje nevolje tako što će sebe odstraniti (= **izvršiti samoubojstvo**), on sa time mora nastaviti dalje, i neće pronaći izlaz. Njegova duša će u duhovnom kraljevstvu neizrecivo patiti dok on ne postane njezin gospodar, kao što je mogao na Zemlji. On mora pronaći utočište u Onome Koji je Gospodar nad svom nevoljom i patnjom, jer On je pobjedonosan nad grijehom i smrću.

AMEN

Zašto Gospod dozvoljava smrt male djece i koja je njihova sudbina u onostranom?

PRERANA SMRT DJECE....

B.D. No. 8772

7. ožujak 1964

Opskrbit ću vas sa snagom pošto Mi je potrebna vaša suradnja na Zemlji što zahtjeva vašu slobodnu volju.... Ja zasigurno mogu odabrati posude za Sebe i odrediti im raditi za Mene, ali to ne korespondira sa Mojim zakonom vječnog reda, budući slobodna volja jedina mora i može biti odlučujuća, što će onda također zagarantirati uspjeh. Ljudi su zasigurno voljni raditi za Mene, no njima često nedostaje kvalifikacija da bi vršili iskupljujuću aktivnost na Zemlji....

I stoga Ja znam tko dobrovoljno želi vršiti ovaj rad i služiti Mi kao prikladna posuda. I Ja ću također znati kako takvu posudu održati živom i voditi/sprovesti ju kroz sve nevolje, posebice kada ljudsko biće nije više ispunjeno sa žudnjom za svijetom već svoje zemaljske želje potpuno otkloni u stranu poradi duhovnog rada, kojeg će on prepoznati kao izvanredno važnog. I tako će biti moguće nastaviti vinogradarski rad, i vaša će nastojanje uvijek biti blagoslovljeno s Moje strane, naposljetku, ima još jako puno toga što se mora protumačiti ljudima koji su voljni slušati, koji će Me sami kontaktirati i pitati pitanja na koja im Ja želim odgovoriti kroz Svoje sluge na Zemlji.

Opetovano vam je rečeno kako Ja imam mnoge škole u Mojem Kraljevstvu (Ivan 14:2), da cijeli svemir sadrži tvorevine od kojih svaka služi sazrijevanju jednom palih duhova.... I svako djelo stvaranja ima svoju vlastitu svrhu, ono će uvijek služiti višem razvoju bića čije stanje korespondira sa uvjetima života na toj tvorevini.... I tako će duše, koje su prošle postupak kroz zemaljske tvorevine (= misli se na duševne supstance koje su, prije nego će se utjeloviti u i kao ljudska duša, prolazile kroz forme sva tri zemaljska kraljevstva, mineralno, biljno i životinjsko; ovaj je 'napredak' detaljno obrađen u mojoj knjizi 'Bogo-Čovjek', vidi: www.akademijavjecnogproljeća.org/lore.html), također biti sposobne sebe utjeloviti na drugim nebeskim tijelima, zahvaljujući izvjesnim sklonostima koje Sam Ja jedini u stanju prepoznati, koje osiguravaju njihovo potpuno sazrijevanje na drugim zvijezdama i može čak rezultirati u utjelovljenju tih duša na Zemlji kao ljudsko biće kojem se već može povjeriti misija.... I to također objašnjava smrt male djece i nedonoščadi čije bi se duše bile nesposobne nositi sa životom na Zemlji ali za koje se, u drugu ruku, ne može reći kako su (tj. **ne može ih se opisati kao**) potpuno protivne Meni, tako da ću im osigurati drugačiju mogućnost za daljnje sazrijevanje na jednoj od bezbrojnih škola, što im obično omogućava da ostvare njihov zadatak a biću priskrbljuje određenu zrelost....

U tom slučaju, u stvari, tim bićima nije moguće ostvariti sinovstvo Božje, koje se ostvaruje izdržavanjem zemaljskog života, no oni će pak također biti sposobni ostvariti blaženstvo u duhovnom kraljevstvu. Njima je također moguće.... nakon što su već ostvarili visoki stupanj svjetla.... opet sići na Zemlju u svrhu misije i onda također ostvariti sinovstvo Božje. Toliko puno okolnosti i sklonosti igra ulogu pri utjelovljenju duše kao ljudsko biće, uključujući stupanj zrelosti kojeg će ona morati ostvariti već u njezinom pripremnim stadijima i koji može opasti uslijed slabosti tijela ali neće (= govori i dalje o stupnju zrelosti duše), ako duša sebe utjelovi u utrobi majke koja je neprikladna za dušino stanje, u kojem slučaju su poteškoće sazrijevanja veće i mogu rezultirati u potpunom neuspjehu.

Onda ću Ja ponovno osloboditi dušu iz njezine vanjske čaure i postaviti ju gdje će njezin viši razvoj biti lakši i izvjestan, pošto Mi duša više nije napadno/očito protivna.

I stoga postoje mnoge mogućnosti kako bi se jednom palim duhovima pomoglo vratiti k Meni.... Istinabog, Zemlja je najniže i najbijednije/najtužnije djelo stvaranja ali je u stanju dati najviša duhovna ostvarenja ako je biće voljno putovati ovim zemaljskim putem.... pa ipak Ja znam unaprijed da li će

slobodna volja ili drugi razlozi spriječiti dušu sazrijeti u potpunosti, i Ja ću uvijek intervenirati na koristan način gdje to zahtjeva nemogućnost duše, koja je nesposobna nositi se sa nametnutom joj sudbinom a ipak nije promišljeno protivna Meni....

Vi ljudi ovo niste u stanju procjeniti, pa ipak sve je utemeljeno na Mojoj ljubavi i mudrosti, i stoga vi također morate prihvatiti kako Ja također imam Moje razloge za ranu smrt djece, jer ništa se ne događa bez razloga i svrhe, i sve je jedino za dobrobit duhovnih bića koja su sebe jednom udaljila od Mene i Meni će se ponovno vratiti.... A Ja imam beskonačno mnogo mogućnosti da bi jednog dana ostvario Svoj cilj, i prije ili poslije ćete vi sami također sve (sa)znati i shvatiti što motivira Moju vladavinu i djelovanje. Ali Ja se neprestano brinem za slabe duše i pomoći ću im na svaki način, jer Ja također poznajem dušin stupanj otpora, koliko je on umanjen i da li će se i koliko on još umanjiti, i sukladno tome ću postaviti dušu gdje ona svoj cilj može ostvariti najbrže. Život na Zemlji je doista jedina mogućnost za ostvarivanje sinovstva Božjeg, pa ipak Ja također znam da je, i u kojoj mjeri, duša u opasnosti izgubiti već ostvaren stupanj i poskliznuti se ponovno nazad, u tom ću slučaju to spriječiti poradi njezina vrlo slabog otpora Meni, što neće biti u mogućnosti odrediti slobodnu volju (= u smislu, 'slobodna se volja ne može anulirati/ukinuti) a potonja ne bi isključila silazak/nizbrdicu. Ipak čak prije njezina utjelovljenja kao ljudsko biće duša će biti u stanju odlučiti da li želi napredovati kroz Zemlju kao ljudsko biće, i njezinoj se volji udovoljava. A to također objašnjava buduću sudbinu nasilno umorene djece kojima je također ponuđena mogućnost upotpuniti njihov put razvoja na drugim nebeskim tijelima te također sazrijeti u potpunosti, iako pod drugačijim uvjetima.

No za svaku je dušu također moguće.... ako ona to najozbiljnije hoće.... vratiti se ponovno na Zemlju u svrhu ostvarivanja sinovstva Božjeg, ako je postigla određeni stupanj svjetla i dobrovoljno prihvati misiju koja pred takvu dušu postavlja velike zahtjeve. Vi ljudi niste u stanju sve jasno razumjeti, vi nećete nikad potpuno razumjeti Moju vladavinu i aktivnost, pa ipak Ja znam za nebrojene načine kako bi pomogao Mojim živim tvorevinama popeti se, i također znam kurs i rezultat svakog zemaljskog života.... usprkos tome, Ja Osobno ću jedino intervenirati i uspostaviti promjenu užasnog kursa događaja ako se voljnoj duši na taj način može pomoći.... što je poznato jedino Meni. Zemaljski život kao ljudsko biće je težak, i potreban je napor i odlučnost da bi ga se duhovno završilo uspješno.... Ja ću uvijek pomoći slaboj duši ako Mi se ona više snažno ne suprotstavlja.... ali kako izražavam Moju pomoć to treba biti prepušteno Mojoj ljubavi i mudrosti, pa ipak to Moje nastojanje će uvijek biti da pomognem Mojim živim tvorevinama u postizavanju potpune zrelosti, i Ja ću uvijek koristiti ona sredstva koja će za Mene biti uspješna, pošto čeznem za Mojom djecom i neću dopustiti da propadne nijedan od njih koji već strema ka Meni, što Ja prepoznajem i također djelujem sukladno tome.

AMEN

Daljnja razjašnjenja u svezi preranih smrti

PRERANI ODLAZAK IZ OVOG SVIJETA

B.D. No. 3258

16. rujan 1944

Ljude se stalno podsjeća kako su stvari ovog svijeta prolazne. Opet i iznova se oni suočavaju sa smrću kada mnogobrojni ljudi prerano umiru. Oni su bespomoćni protiv takvih događaja. To im donosi bol i žalost. Ali oni se ne kaju niti razmišljaju o stvarnom razlogu za patnju i (pre)ranu smrt.

Tako patnje postaju još bolnije. Ljudi će sa strahom gledati u nadolazeće događaje u svijetu i skamenjeni su od straha pred velikim uništenjem koje ih okružuje. Oni vide bijedu vremena, a ipak ostaju u potpunosti ne-impresionirani i ne postižu nikakve koristi za svoje duše.

Zato Bog koristi najsnažnije načine da ih protrese iz njihove nezainteresiranosti. Čak kada su ljudi suočeni sa fizičkom patnjom njihova duša i dalje ostaje nedodirnut, oni ostaju indiferentni pred udarima sudbine, ili bi se u suprotnom pokušali promijeniti kada shvate da je njihov duhovni stav uzrok povećane patnje na Zemlji.

Zato ljudska bića moraju biti uklonjena prerano iz ovog života. Duži ostanak bi bio više na štetu nego na korist za njihove duše. Pošto oni razmišljaju samo o svojim zemaljskim životima i mogli bi u potpunosti izgubiti vjeru.

Zbog toga Bog dozvoljava da bezbrojna ljudska bića izgube svoje živote unatoč manjku njihove zrelosti, zato da bi spriječio otklizavanje unatrag. Zemlja im nije skrivena i tamo mogu promatrati daljnja usavršavanja i doći do zaključka da su ljudi sami odgovorni kroz ne-brigu za spasenje svojih duša, zbog krivog načina života, i kroz ne-vjeru i sebičan način razmišljanja.

Međutim, ti ljudi koje je Bog prerano pozvao mogu, kada se suoče sa smrću, doći do razumijevanja i ipak se iskreno ujediniti sa Bogom. Oni i dalje mogu biti pročišćeni kroz bol. Tako im je sve to dalo viši stupanj zrelosti što ne bi moglo biti postignuto dužim životom na Zemlji. Takav pre-rani odlazak sa Zemlje je za njih bio blagoslov. Samo nekolicina ljudi to prepoznaju; bez obzira koliko velika bila patnja na Zemlji, to je ipak samo sredstvo za pri-dobijanje duša. Veličina njihovih potreba bi ih trebala dovesti do Boga, Koji može otkloniti takvu potrebu ako ljudi, u vjeri, očekuju Njegovu pomoć.

Međutim, gdje je patnja i dalje neuspješna, gdje ljudi i dalje vrijeđaju Njega, onda su oni u velikoj opasnosti da postanu u potpunosti izgubljeni. Onda će Bog završiti mnoge zemaljske živote i dozvoliti ono što izgleda kao ljudska bijeda, pošto On neprestano brine za njihove duše i želi ih spasiti. Iako tijelo nestaje, sve je za dobrobit i blaženstvo ljudske duše, pošto ništa što On čini nije pogrešno/krivo.

AMEN

PRERANA SMRT – MILOST BOŽJA – STAROST

B.D. No. 3260

18. rujan 1944

Na kojem je stupnju zrelosti čovjek pozvan iz ovog zemaljskog života u duhovno carstvo, to ovisi o Božjoj Volji. Ljudi su stekli uvjerenje kako je nepravda da Bog odabire određene ljude da bi ih blagoslovio dok drugi Njegovom voljom venu u 'od-Boga-zaboravljenom' stanju. To mišljenje je u potpunosti krivo pošto Bog, Koji zna za čime ljudi žude, uvijek vlada u Ljubavi i Mudrosti. On skraćuje život kada je viši razvoj na Zemlji kada daljnje usavršavanje dolazi u pitanje.

Kada je duša u ograničenom stanju, prije njezinog utjelovljenja kao ljudsko biće, postoji neprestan razvoj prema gore, sve do trenutka kada stupanj zrelosti duhovnog bića dozvoli posljednje utjelovljenje. Međutim sada se 'prema-gore' razvojni napredak duše koja djeluje u slobodnoj volji

može zaustaviti, ili čak nazadovati. Ali to sve ovisi o biću, čija je zrelost već bila povećana i koje je sada u opasnosti da se njegov napredak zaustavi, te ostane na istom stupnju na kojem je bio na početku njegova utjelovljenja, ili čak u opasnosti da se posklizne natrag, čega se treba bojati.

Kada čovjek bude pozvan sa ovog svijeta, ako je postigao maksimalni razvoj na Zemlji, to je uvijek čin Božje milosti. Onda ga Bog u svojoj ljubavi štiti od pro-padanja, ili od daljnjeg života koji bi bio beskoristan za njegovu dušu. Jer što više zahtjeva vremena od Milosti, kojeg ne iskorištava, to će veća biti njegova krivnja.

Čovjek u svom djetinstvu može težiti prema gore, i onda prekinuti svoje napore. Tada njegov razvoj za-staje i Bog će ga pozvati da bi mu dao daljnje mogućnosti u drugom životu.

Može se također dogoditi da čovjek nije preobraćen do svojih kasnih godina, i da je proćerdao puno vremena bez da je razmišljao o svojoj duši, tada se u za njega adekvatnom razvoju događa iznenadno prevrtanje koje mu omogućava da dosegne višu zrelost. Onda će mu Bog dati duži život. Bog gleda u čovjekovu volju od sve vječnosti i prema tome određuje njegov način života. Bog ne pravi svojeglave prosudbe već u Ljubavi i Mudrosti uzima u obzir svaku ljudsku sudbinu.

I Bog neće nikad od nikog uskratiti mogućnost da na Zemlji dovede svoju dušu do zrelosti, ako je on voljan iskoristiti tu mogućnost. Čovjek obraća jako malo pažnje na tu Božju Milost, i rijetko je voljan prihvatiti instrukcije. A pošto Bog zna od vječnosti, koje će Ga ljudsko biće odbaciti, i On također zna kada je čovjek dosegnuo svoj najviši stupanj zrelosti na Zemlji tako da je dužina njegovog života određena od Vječnosti. To varira u ovisnosti o tome što Bog u Svojoj mudrosti smatra da je najbolje.

Bog neće nikada skratiti jedan zemaljski život ako on i dalje omogućava ljudskom biću višu zrelost. Božja Ljubav se neprestano brine o tome da svako ljudsko biće na zemlji postigne najveću moguću zrelost. On ljudskome biću nikad neće uskratiti mogućnosti koje bi mogle rezultirati u većoj zrelosti. On zna od vječnosti o nastranostima ljudske volje i često dušu čuva od potpunog propadanja, što bi se moglo dogoditi da On nije završio taj zemaljski život.

Prema tome, čovjek koji neprestano teži će dosegnuti starost, u drugu ruku, starost je dokaz polaganog razvoja prema gore čak i ako čovjekovi bližnji toga i nisu svjesni. Dug život na Zemlji je milost, ali i kratak život je također dokaz Božje ljubavi, koja je uvijek prisutna iako ju čovjek rijetko prepoznaje.

AMEN

DUG ILI KRATAK ŽIVOTNI VIJEK

B.D. No. 7538

4. ožujak 1960

Vrijeme koje vam je dano za vaš zemaljski život nije dugo, u poredbi sa beskonačno dugim vremenom vašeg pripremnog/uvodnog razvoja, čije trajanje vi nikako ne možete procijeniti. A vaš zemaljski život može biti još kraći ako ste u vječnost pozvani prerano (= prije nego ostvarite zrelost). Prema tome morate revnosno razmotriti vašu dušu, trebate ju snabdjeti sa onoliko prehrane koliko je nužno tako da neće gladovati ako na Zemlji živi tek kratko vrijeme.... Trebate ju neprestano snabdjevati sa hranom i pićem u izobilju i nikad se ne oslanjati na jako dug zemaljski život, jer ne znate ni dan ni čas vaše fizičke smrti.... No vaša će duša također biti sposobna sazrijeti u kratkom vremenskom periodu ako ste dobre volje te joj pomognete sazrijeti. Nitko ne može odlučiti ili znati koliko dugo će živjeti, i baš ovaj nedostatak znanja ga treba ohrabriti na to da aktivno oplemenjuje/poboljšava njegovu dušu, njegov način života treba biti takav da svaki dan može spokojno smatrati kao svoj posljednji bez zabrinutosti za dobrobit njegove duše.

A tijekom posljednjih dana će jako veliki broj ljudi izgubiti njihove živote, pošto se veliko procjenjivanje (ili 'proračun' = misli se naravno na Posljednji Sud) tek treba dogoditi i mnogi će ljudi još biti pozvani i dalje nezreli u svrhu spasenja njihove duše, pošto su zanemarili njihov psihološki rad ali unatoč tome neće pasti kao žrtve nemilosrdnom gnjevu Božjeg neprijatelja koji bi ih jedino povukao sve dublje u ponor da ove duše od njega nisu bile spašene ranije. Posebice ljudi bez duhovnih

težnji ne razmišljaju o času smrti i žive neodgovorno iako se ne može reći kako su loši. Bog se sažaljeva nad njima i želi im pomoći da se i dalje razvijaju u onostranom, što će u stvari biti puno teže ali ne i nemoguće, dok bi na Zemlji sudbina duša koje žive bez osjećaja odgovornosti mogla lako rezultirati u potpunom silasku u ponor. Na Zemlji vam je ponuđeno dovoljno mogućnosti za ostvarivanje potpune zrelosti u vašem zemaljskom životu, ali ako ih ne iskoristite vi ne iskoristavate na najbolji način niti vaš ljudski zemaljski život, premda vam je on bio dan jedino u svrhu sazrijevanja vaše duše. Ako ne iskoristite milost vašeg ljudskog utjelovljenja i pomognete vašoj duši ostvariti konačnu zrelost onda je također nevažno da li na Zemlji živite dugo ili kratko vrijeme. Pa ipak, čak ako i ostarite, zemaljski se život i dalje može smatrati kratkim ako ga usporedimo sa vremenom vašeg pripremnog razvoja. Unatoč tome, čak vrlo kratko vrijeme na Zemlji će biti dovoljno da bi ispunili vašu zemaljsku svrhu. I time vaša zrelost ne ovisi o dužini vašeg zemaljskog postojanja već čisto o vašoj volji da to postojanje primjereno iskoristite.

Kroz Božju Riječ vam je opet i iznova ukazano ispravan put kako bi ostvarili savršenstvo vaših duša.... opetovano vas se podsjeća na Božanske zapovijedi ljubavi, ispunjenje kojih je jedina svrha i cilj vašeg ljudskog postojanja.... A ljubav uvijek možete prakticirati čak ako je vaš život kratak, vaša duša će izvući dobrobiti ako živite život ljubavi.... Međutim, ako ne vršite ove dvije zapovijedi (Marko 12:29-31) vaš život će biti uzaludan a vaša odgovornost još veća što duže živite na Zemlji; u kojem slučaju možete jedino biti zahvalni ako je vaš život skraćena a vi još imate mogućnost razviti se dalje u kraljevstvu onostranog, tako da na kraju dana nećete potpuno skrenuti sa puta kada će svatko biti suđen u skladu sa njegovim naporima.

AMEN

RAZJAŠNENJE MNOGIH SLUČAJEVA SMRTI: ZATVARANJE KAPIJA ONOSTRANOG

B.D. No. 7170

21. srpanj 1958

Kapije kroz koje duše ulaze u kraljevstvo Božje će se ponovno zatvoriti na jedno vrlo dugo vrijeme. Ovo može biti razumljivo jedino onima koji su svjesni činjenice kako period Spasenja dokončava, koji znaju da će završiti sa ponovnim progнанstvom duša koje kao ljudska bića nisu uspješno završile/prošle njihov test volje, koje su se opet spustile u ponor i koje će stoga morati ponoviti beskonačno dug postupak razvoja kroz stvaranja nove Zemlje. Dok ovaj kraj ne dođe kapije za ulazak u kraljevstvo onostranog će ostati otvorene, to jest, svi oni koji do tada napuste Zemlju će i dalje biti prihvaćeni u kraljevstvo onostranog, u carstvo duhova, i njima je i dalje na raspolaganju kratak vremenski period da bi radili na napredovanju iz tame ka svjetlu, pri čemu im se uvelike potpomaže tako da neće sići još dublje u ponor te morati doživjeti istu sudbinu: biti prognani u tvrdu materiju. Iz tog razloga je veliko blaženstvo ako duhovno nezreli ljudi budu pozvani ranije, ako ne ostanu živi sve do kraja ove Zemlje je onda oni više neće imati skoro nikakve mogućnosti pronaći Boga i zazvati Ga za milost. A trenutno na Zemlji ima mnogo ljudi koji su jednostavno previše indiferentni u nastojanju napredovati ka psihološkoj zrelosti.... ali koji se niti ne mogu ubrojiti u sotonski logor no koji su u najvećoj opasnosti da mu i dalje padnu kao žrtve prije kraja. I Bog još želi dati ovim dušama mogućnost malo povećati njihov stupanj zrelosti.... Prema tome, On ih poziva prije vremena.... Jer vrijeme iskupljenja podareno duhovnim bićima koja su utjelovljena kao ljudi neopozivo dokončava.... a značenje ovog čovjek samo rijetko može dokučiti....

Jer u duhovnom kraljevstvu će se također dogoditi razdvajanje duhova, čak i u kraljevstvu onostranog nebrojene duše i dalje venu u vrlo dubokoj tami pošto su svi pokušaji da bi se one iskupile bili uzaludni i time oni moraju dijeliti sudbinu onih koji će ponovno biti prognani u materiju. To je razlog zašto se gorljivi iskupiteljski rad također odvija/obavlja u kraljevstvu onostranog, Evandjelje se također propovijeda dušama u mraku, to jest, ponuđena im je mogućnost slušati ga ali oni na to nisu prisiljeni.... Sve će biti učinjeno kako bi se spasilo što se spasiti može, jer Bog bi želio pomoći svakoj duši primiti malo svjetla tijekom ovog perioda Spasenja, pošto bi Njegova beskrajna ljubav željela poštediti svaku dušu užasne sudbine koja je dodjeljena onima koji su i dalje potpuno u rukama neprijatelja (Sotone) i od koga će biti otrgnuti (= to 'otrgnuće' je 'ponovno progнанstvo duše u

materiju').... Ali svatko tko zna njihovu sudbinu će pronaći određenu utjehu u činjenici da Bog poziva ljude prije vremena, jer on zna da je to čin milosrđa za te duše tako da će one biti u stanju izbjeći tu užasnu sudbinu. Jer predusretljiva (= ona koja rado pomažu) svjetlosna bića su izuzetno voljna raditi na svakoj duši u onostranom, i apsolutno sve što je moguće će biti učinjeno kako bi ih vodili nagore nekoliko koraka. Onda bi oni izbjegli opasnost ponovnog silaska u ponor i bili bi pošteđeni ponovljenog napredovanja kroz zemlju. Međutim, sa krajem ove Zemlje će čak i ova mogućnost prihvaćanja u duhovno kraljevstvo i nastavljanje sazrijevanja biti gotova, je na kraju će jedino sotoni skloni ljudi postojati pored malog stada onih koji će ostati vjerni Bogu i po koje će On Osobno doći na Dan Suda. I stoga, svatko treba biti zahvalan ako ne mora doživjeti kraj, jer njemu zrači zraka nade u činjenici da je pronašao milosrđe te neće morati zalutati.

AMEN

Zašto je važno razmišljati o smrti, i onom što nas očekuje nakon nje?

RAZMIŠLJAJTE O ONOME ŠTO VAS OČEKUJE NAKON SMRTI

B.D. No. 6625
18. kolovoz 1956

Jednog dana ćete odložiti vaše zemaljsko tijelo i vaša duša će dobiti drugo obitavalište. Nitko ne može izbjeći ovoj sudbini. Svatko mora sa sigurnošću očekivati svoju smrt. Isto tako znate da je vaš boravak na Zemlji ograničen i da se nitko ne može boriti protiv tjelesne smrti kada dođe njezino vrijeme.

Ali bez obzira na ovu neminovnost, vi živite vaš život na ovoj zemlji kao da on nikada neće završiti. Neprestano se zaokupljate izradom planova za budućnost, a da u stvari i ne znate da li će ta 'budućnost' ikada doći. Na to ne možete računati, vi pouzdano znate samo jedno, da ste uposleni i da radite jedino za ovaj kratkotrajan život na Zemlji, život koji neće vječno trajati. Bilo kako bilo, vi osobno nećete nestati. Vaša duša ostaje živa čak i nakon fizičke smrti a vaša duša je vaše stvarno 'ja'. Tako da za 'vas' u stvari ne postoji smrt, jedino promjena vašeg obitavališta.

Mudro ćete učiniti ako o ovome najozbiljnije razmislite. Ako bi brinuli o tome da li će vas vaše obitavalište u budućnosti činiti sretnim, na taj način bi se vaša briga protezala i na vrijeme kada više ne budete hodali po ovoj Zemlji, na nastavak vašeg života sa druge strane koji će, bilo kako bilo, biti uređen u skladu sa vašim ovozemaljskim životom.

Kada bi u to vjerovali onda bi zasigurno bili marljiviji. Što više brinete za vaše tijelo to ste manje sigurni u nastavak vašeg života. Ali vama se dokaz o tome ne smije dati jer vašu zemaljsku šetnju ne smije određivati strah. Dok bi svaki dokaz o nastavku života nakon smrti, za vas vas koji svojevolumno ne težite prema gore, bio poput buđenja.

Drugi imaju u sebi tu sigurnost, vjeruju pošto teže prema gore. Ali težnja, bilo kako bilo, koja se rađa iz straha ne može voditi u savršenstvo. I baš zbog stoga vam se ne smije dokazivati da život ne prestaje nakon smrti. Ali ljudi, koji su iskreni i koji uvijek čine ono što je dobro, mogu za sebe probuditi tu vjeru.

Ljudi se sve jasnije upozoravaju kako je ono što tako visoko cijene prolazno. Kada ljudi budu iščupani iz života, svaki čovjek bi iz toga mogao naučiti kako bi na svoj život gledao kao na dar koji mu svakog trenutka može biti oduzet. I jednostavno bi trebao pratiti nadolazeće misli u trenucima iznenadne smrti njegova bližnjeg. On bi preminulog trebao slijediti u beskonačno. On bi se samo češće trebao pozabaviti sa onim koji u stvari nije umro već je samo promijenio svoje obitavalište. I uistinu, biti će onih u duhovnom kraljevstvu koji će ispružiti svoje ruke te ga privući k sebi.

Ali čak i ako čovjek nije u potpunosti siguran glede budućeg života, on ipak mora uzeti u obzir tu mogućnost, te o njoj opetovano razmišljati prilikom smrti svojeg bližnjeg. Nakon toga se mora pitati kakva bi bila njegova sudbina kada bi on sam bio iznenada pozvan sa ovog svijeta.

Sve dok čovjek ne bude mogao dokazati da postoji nastavak života nakon smrti, a dokazati tako nešto neće nikad biti moguće, on će uvijek brinuti. On nikad neće zažaliti zbog toga što se na Zemlji zaokupljao ne samo sa svojim tijelom već također i sa dušom, stoga skupljajući duhovna bogatstva na Zemlji, koja će mu pomoći na njegovom putu prema gore u duhovnom carstvu.

Onda će duša ubrati ono što je čovjek na Zemlji posadio i blagoslovljena je ona duša koja se, na Zemlji, osigurala za Vječnost.

AMEN

Razmišljajte o satu vaše smrti i pitajte se koliko dobro ste se pripremili za Vječnost. Uzmite u obzir vaš odnos prema Bogu i u kojoj mjeri ste iskoristili talent kojeg vam je On, za života na zemlji, dao na korištenje. Zapitajte se da li bi mogli stajati ispred Božjeg suda, i da li je vaš zemaljski život pravedan u očima Božjim, da li ste iskazivali ljubav, i da li ste spremni u bilo koji čas napustiti Zemlju bez straha što ćete svoje račune morati položiti Bogu.

Razmislite o tome, vaša snaga nestaje sa smrću. Ako napustite ovu Zemlju još nerazvijene duše, vašom vlastitom snagom nećete moći učiniti ništa. Zapitajte sebe da li ste toliko zadovoljni da bi ovu zemlju mogli napustiti u miru. Budite jako samo-kritični. Težite vlastitom usavršavanju. Iskoristite svaki vaš dan, jer dok li god ste na Zemlji i dalje imate priliku učiniti puno. I dalje imate priliku pročistiti svoje 'ja', jer vama je dana mogućnost da to neprestano činite kroz djela Ljubavi.

Razmišljajte o tome da jednog dana morate umrijeti i spoznajte da vi, kao slabašna stvorenja, ne možete odgoditi smrt ni za jedan sat ako je Bog odlučio vrijeme vašeg umiranja. Molite se iskreno za Božju Milostivost, za Njegovu Oprostivost, i za Njegovu podršku, koje će vam On dati u Svojoj Ljubavi. A sa Svojom Ljubavlju će vam također dati i snagu koja će vam osigurati uzašće.

Ne ispuštajte vaš cilj iz vida tako da se nakon što ovaj zemaljski život završi možete probuditi u Vječni Život. Živite u skladu sa tim ciljem, ispunjavajte Božju volju i uvijek mislite kako bi svaki dan mogao biti vaš posljednji dan na Zemlji. Na ovaj način se možete pripremiti. Onda možete živjeti savjesno i ući bez straha u to Kraljevstvo Mira, vašu istinsku domovinu.

AMEN

RAZMIŠLJAJTE ČESTO O TRENUTKU UMIRANJA

B.D. No. 7458

18. studeni 1959

Reći ću vam jedno, svakog dana se preostalo vrijeme (vašeg života na ovoj zemlji) skraćuje, vrijeme milosti, kada možete raditi i stvarati po vlastitoj volji, će uskoro biti završeno. Zato sva vaša djela i ostvarenja moraju uvijek i jedino biti za spasenje (ili 'usmjerena ka spasenju') vaše duše, vi morate jedino o tome razmišljati, stvari od ovog svijeta (ili 'svjetovne stvari') morate ostaviti iza sebe. Jer, kada se brinete za spasenje vaše duše sve što vam je (ili 'će vam biti') potrebno, će vam biti dano, isto će te primiti bez vaših vlastitih napora. Način na koji trenutno/sada živite, razmišljajući samo o zemaljskim stvarima a ne o činjenici da će vaš život uskoro završiti, uvelike ugrožava spasenje vaše duše.

Vaš životni stav je pogrešan, razmišljate samo o dobrobiti vašeg tijela. A čak i ako se pred svijetom predstavljate kao Kršćani vi ne živite sa Kristom, Koji želi biti i ostati vaša vječna radost, i Koji se sa vama može ujediniti jedino ako živite u Ljubavi.

Vi previše živite u ljubavi prema sebi jer sve o čemu razmišljate je kako unaprijediti vaš životni standard. Previše težite tome da udovoljite svome tijelu. A da li razmišljate o potrebama vaše duše, i njezinom napretku (ili 'blagostanju')? Vi znate da na ovoj Zemlji nećete ostati vječno, da možete biti 'pozvani' već sutra. Što vas čeka sa druge strane (u duhovnom svijetu) ovisi o stanju vaše duše.

Jer sve što tijelo posjeduje (ili 'sve tjelesno') je prolazno, i čovjek to mora ostaviti iza sebe u svijetu (kada bude napuštao ovaj svijet). Prema tome, svaki napor koji se tiče samo tijela je uzaludan. A duša, bilo kako bilo, stoji siromašna i bijedna na kapijama Vječnosti.

Ljudi bi trebali više razmišljati o stanju svoje duše, razmišljati više o trenutku svoje smrti, i vjerovati kako će vrijeme Milosti, koje im je bilo dano tako da se mogu promijeniti, uskoro proći.

Svaki dan može vašoj duši donijeti bogatstva samo ako ga živite na ispravan način, kada činite djela ljubavi, (kada) zračite Ljubav i dobrotu prema vašem bližnjem, (kada) pomažete tamo gdje je

pomoć potrebna. Kada se u molitvi ujedinite sa vašim Ocem u Vječnosti, i kada obnovite pravu vezu sa Njime kao dijete sa Ocem.

To ne mora biti žrtva. Zasigurno možete živjeti bogobožan život (ili 'život koji se Bogu sviđa'), ali morate češće misliti o Njemu, a ne isključivo na stvari od ovog svijeta. Morate uvijek imati na umu kako je sve što vam ovaj svijet nudi prolazno. Ali da bi od Boga primili nešto što možete zvati (ili 'što se može nazvati') duhovnim blagom, vi se morate ujediniti sa Njime i ostati (tako) ujedinjeni kroz molitvu i djela Ljubavi.

Od vas se ne traži previše, ali vi će te bez ovog intimnog kontakta uvijek biti siromašni dok će vaša duša, u vremenu vaše smrti, biti u jadnom stanju. Ipak, ništa vam se ne može dati što sami ne postignete/ostvarite. Stoga vas se jedino može upozoriti i savjetovati da kroz ovaj život ne idete bez razmišljanja, već da uvijek razmišljate o trenutku vaše smrti kada će te morati dati izvještaj o tome kako ste živjeli vaš zemaljski život, za dobrobit vaše duše.

Razmišljajte o usavršavanju vaše duše i težite k tome, i uvijek će te primiti pomoć, (samo) ako Bogu ukažete kako Mu iskreno želite prići, i onda zauvijek ostati sa Njime. Tada će se vaša duša pokazati dostojnom.

AMEN

O raspadanju tijela nakon smrti; Da li je mrtvo tijelo bolje ukopati ili kremirati?

KREMIRANJE....
RASPADANJA....

UBRZA(VA)NJE

POSTUPKA

B.D. No. 1899
28. travanj 1941

Sve ide svojim putem (= napreduje) ka oslobađanju budući mora slijediti put višeg razvoja. Kada duhovna supstanca sebe razdvoji od materije ona je potonju prevadala; ali duhovna supstanca nije uvijek dovoljno sazrijela da više ne treba zemaljsku (transformacijsku/preobražajnu) formu i u tom slučaju će ponovno ući u novu formu, koja se također sastoji od materije. Međutim, kada duša, duhovna suština unutar čovjeka, napusti tijelo, zemaljska je transformacija dokončala; to jest, duša napušta njezinu posljednju formu na Zemlji i ulazi, oslobođena od sve materije, u novo i sasvim drugačije carstvo od Zemlje. Tijelo, konačna zemaljska forma, je sada opet određeno za raspadanje; to jest duhovne supstance koje sačinjavaju zemaljsko tijelo, također trebaju ići putem višeg razvoja, pošto su te supstance i dalje u početnom stadiju razvoja, i u tu svrhu će se opet pridružiti Božanskim djelima stvaranja čija je svrha, naposljetku, viši razvoj duha. Ovo se može dogoditi na različite načine ali to uvijek mora uključivati mogućnost aktivnog služenja. Posljedično tome, supstanca se treba pridružiti djelu stvaranja gdje treba vršiti određeni zadatak i služiti ispunjavajući taj zadatak, pošto se supstanca može razviti jedino kroz služenje. Ako je mogućnost služenja oduzeta, put višeg razvoja je prekinut, što je za duhovnu supstancu izuzetno bolno stanje (ili 'što za duhovnu supstancu znači stanje izuzetne agonije'). Vrijeme duhovne patnje se naizgled može skratiti ali duhovna supstanca neće zahvaliti ljudskom biću koje se miješa u njezin razvojni napredak i spriječava njezino služenje. Čim je prirodno raspadanje ljudskog tijela spriječeno ubrzavanjem njegova postupka raspadanja putem kremiranja ili kemijskim sredstvima, staza duha je daleko više bolna a i treba biti, pošto je ovaj postupak protivan Božanskom redu, on je protivan svrsi koju je Bog dao svakom djelu stvaranja. To je jedno neovlašteno djelovanje od strane ljudi koje nije u skladu sa Božjom voljom. Ljudsko se tijelo treba vratiti zemlji što je njegova svrha....

'Prah ste bili (ili 'iz praha ste nastali') i u prah ćete se vratiti' (Otkrovenje 3:19; Job 10:9).... pod uvjetom da Božja intervencija ne odluči drugačije time što će završiti ljudski život na načine drugačije od prirodne smrti ljudskog bića. Kada je duša sebe oslobodila od tijela.... to jest od duhovne supstance koja formira tijelo.... posao tijela da služi duši je ispunjen. Ali dok se ono nije potpuno raspalo ono i dalje ima druge mogućnosti služenja, čak ako je to ljudskom biću teško razumljivo, dok ubrzani postupak raspadanja neće omogućiti ostacima vršiti pa ni najmanji čin služenja. Otud je potpuno pogrešno pretpostaviti kako će se ljudsko tijelo kao rezultat ovog postupka pročišćavanja pridružiti/sjediniti sa dušom. Duhovne supstance izvanjske forme imaju doista istu funkciju i eventualno se sjedinjuju sa bezbrojnim drugim supstancama duše i također hodaju istom stzom razvoja na Zemlji kao ljudska duša.... ali ovo se ne može dogoditi na način kako to ljudi pogrešno vjeruju. Svim je supstancama dano jedno određeno/fiksirano vrijeme za njihov razvoj kojeg ljudsko biće ne može skratiti kako se njemu sviđa (ili 'na osnovu vlastite prosudbe') posredstvom izvanjskog postupka.... ako on ne koristi u potpunosti jedinu mogućnost višeg duhovnog razvoja na Zemlji, to jest, ako on, svojim ponašanjem, njegovim ispravnim stavom spram Boga, njegovom vjerom i njegovim najiskrenijim akcijama ljubavi, ne ostvari viši stupanj zrelosti što također može skratiti zemaljski vijek fizičke forme; međutim, uvijek se mora prepustiti Božjoj volji koji će joj koristan zadatak On još odrediti.

AMEN